

skyggefuldt Træ. Den Spæde sprængte efter kort Tids Forløb Privatsoupéens Svøb, forlod det sluttede Selskabs Vugge, emanciperede sig fra den huslige Arne og „kom i Avisen“. Vor Hovedstad ejede nemlig et tilstrækkeligt Antal Dygtigheder paa Kunstens, Lærdommens og Samfundsinteressernes Omraade til at der var almindeligt Krav paa, at Kvinder af denne Art kunde mødes og stifte Bekjendtskab. Nu staar „Nya Idun“ paa det Punkt, at enhver svensk Dame af fremragende Talent er selvskreven dér — saa fremt ikke Nej-Kuglen som en lille sort Dæmon er fremme og spiller de uskyldig-hvide Ja-Kugler et slemt Puds. Det er utvivlsomt det kvindelige Iduns Fremkomst, som har givet Stødet til Dannelsen af lignende Selskaber her med baade mandlige og kvindelige Medlemmer. Fællesundervisningens Opblomstren og Udvidelsen af det kvindelige Erhvervsomraade vil ganske vist styrte det Isoleringssystem mellem Kjønne, som endnu raader i vort Klubvæsen. Som en Overgangsform ere dog Foreningerne for Kvinder alene af Vigtighed, ikke mindst som en paalidelig Maalestok for Kvindens Dygtighed i Kappelstriden med Manden; navnlig da det traditionelle „Kvinden bør tie i Forsamlingen“ endnu gjør hende altfor reserveret i Mandens Selskab, naar Talerstolen ikke er en Salonlænestol.

I ethvert Tilfælde haaber jeg at kunne vise, at den, som har levet med i „Nya Iduns“ Tid som dets Medlem, ikke har tabt derved, men vundet meget. Naar der i en saadan Forening som denne intet Katheder findes, og alt er anlagt paa at gaa saa naturligt og „sans gène“ som muligt, samtidig med, at Programmet gjøres saa righoldigt som man formaar, er naturligvis den Maade, hvorpaa Formands- og Sekretær-Hvervet udføres, af stor Betydning. Man har imidlertid gjort det fortræffeligste Valg ved Besættelsen af disse Stillinger. Formanden, Frøken *Ellen Key*, beundret som Lærerinde, Foredragsholder og Forfatterinde, besidder desuden en her oppe sjælden Egenskab i sit fuldkomne Herredømme over det mundtlige Ord. Hun taler ikke „som en Bog“, thi alt docerende er fremmed for hendes beskedne, utvungne Væsen, men hun taler som en fortræffelig Pen. Vel formede og mejslede, som kom de lige fra Skrivebordet, ere de vægtige Tanker, som hun kaster omkring sig, og hun besidder i lige Maade den Kunst fint at vælge sine Citerafandres. Fyndig, som hun er, ejer hun ikke alene Ordets „esprit“.